

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 16, 2015

Nummer 16, 2015

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2015:7093](#) 24-08-2015

Haarlem/omgevingsvergunning woonzorgcomplex

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2015:2818](#) 09-09-2015

Steenwijkerland/omgevingsvergunning voor hypermarkt

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2015:2832](#) 09-09-2015

Goeree-Overflakkee/bestemmingsplan 'Nieuwe Oostdijk fase 1 Goedereede'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2015:2841](#) 09-09-2015

Sint-Oedenrode/bestemmingsplan 'Vakantiepark Boschvoort, Koeveringsedijk Sint-Oedenrode'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2015:2833](#) 09-09-2015

Barneveld/handhaving

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2015:2680](#) 26-08-2015

Gemert-Bakel/planschade

RECHTSPRAAK

Barneveld/handhaving

Tokkelbaan in klimbos. Strijdig gebruik. Betekenis tokkelbaan volgens Van Dale. Handhavingsplicht.

De rechtbank heeft geoordeeld dat, gelet op de bestemmingsplanregel, in het klimbos een in ijzer en staal uitgevoerde kabelbaan niet past. De rechtbank heeft terecht geen aanleiding gezien aan de bestemmingsplanregel voor zover inhoudend de omschrijving van het begrip klimbos, de ruime uitleg te geven zoals het college die voorstaat. Zij heeft terecht overwogen dat deze planregel omwille van de rechtszekerheid letterlijk dient te worden uitgelegd, nu de rechtszekerheid vereist dat van hetgeen in het bestemmingsplan is bepaald, kan worden uitgegaan. Dat in de planregel slechts de materialen touw en hout zijn genoemd omdat dit de meest toegepaste en voor de hand liggende materialen zijn in een klimbos, maakt dit niet anders.

Volgens het Van Dale Groot Woordenboek der Nederlandse Taal is een tokkelbaan een kabelbaan. De begrippen 'tokkelbaan' en 'zip-line' hebben volgens Van Dale en het Van Dale Woordenboek Engels-Nederlands dezelfde betekenis.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 09-09-2015

ECLI: ECLI:NL:RVS:2015:2833

Zaaknummer: 201405843/1/A1

RECHTSPRAAK

Sint-Oedenrode/bestemmingsplan ‘Vakantiepark Boschvoort, Koeversedijk Sint-Oedenrode’

Vakantiepark. Geluid. Openingstijden. Representatieve situatie. APV. Woon- en leefklimaat. Inrichtingsplan.

De raad heeft er in redelijkheid voor kunnen kiezen om de openingstijden van het zwembad en het huishoudelijk reglement niet in het plan vast te leggen. In de voorwaarden van de exploitatievergunning zullen openingstijden worden opgenomen. Hiermee worden deze voldoende verzekerd.

In het inrichtingsplan zijn het zwembad, de horeca, de receptie, de campingwinkel en het parkeerterrein gesitueerd in de zuidoostelijke hoek van het plangebied. In het akoestisch onderzoek, waarin wordt geconcludeerd dat het plan wat betreft het aspect geluid niet zal leiden tot een onaanvaardbaar woon- en leefklimaat voor de omwonenden, is deze inrichting van het plangebied als uitgangspunt genomen. In de verbeelding van het plan zijn echter ten onrechte geen aanduidingen voor de verschillende onderdelen van het plan opgenomen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 09-09-2015

ECLI: ECLI:NL:RVS:2015:2841

Zaaknummer: 201502428/1/R3

RECHTSPRAAK

Goeree-Overflakkee/bestemmingsplan ‘Nieuwe Oostdijk fase 1 Goedereede’

Wgh. Begrip woning.

Als de geluidbelasting op een woning overeenkomstig de Wgh wordt berekend dient te worden uitgegaan van de gevels van gebouwen waar bewoning is toegestaan op grond van het bestemmingsplan. Voor zover de raad geen rekening heeft gehouden met bestaande bijgebouwen die voor ondergeschikte woondoeleinden gebruikt mogen worden tussen de woningen aan de Altena en de Hoofddijk, is de berekening die de raad aan het bestreden besluit ten grondslag heeft gelegd gebrekkig en slaagt het betoog.

De begripsbepaling van ‘woning’ in artikel 1 van de Wgh betekent niet dat bij het akoestisch onderzoek ook gebouwen moeten worden betrokken waar weliswaar bewoning planologisch is toegestaan, maar welke gebouwen feitelijk niet zijn gerealiseerd. Uit de memorie van toelichting bij de Wet plattelandswoningen kan niet worden afgeleid dat met die wijziging een verruiming van het begrip ‘woning’ als door appellanten wordt voorgestaan, is beoogd.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 09-09-2015

ECLI: ECLI:NL:RVS:2015:2832

Zaaknummer: 201500964/1/R6

Wetsartikelen: 1 Wgh

RECHTSPRAAK

Steenwijkerland/omgevingsvergunning voor hypermarkt

Definitie hypermarkt. Strijd met bestemmingsplan. Toetsing bouwplan.

De rechtbank heeft verder terecht overwogen dat in de doeleindenomschrijving noch in de begripsbepalingen, neergelegd in de planvoorschriften, het begrip hypermarkt nader is omschreven. Het college heeft bij de invulling van het begrip hypermarkt aansluiting gezocht bij de op dat moment in de Van Dale Groot woordenboek van de Nederlandse taal opgenomen definitie van het begrip hypermarkt. In het woordenboek wordt onder een hypermarkt verstaan: een zeer grote supermarkt met naast levensmiddelen ook het assortiment van een warenhuis. Met de rechtbank is de Afdeling van oordeel dat het college in redelijkheid bij die definitie heeft kunnen aansluiten.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen moet bij toetsing van een bouwplan aan een bestemmingsplan niet slechts worden gezien of het bouwwerk overeenkomstig de bestemming kan worden gebruikt, maar moet mede worden beoordeeld of het bouwwerk ook met het oog op zodanig gebruik wordt opgericht. Er is sprake van strijd met de bestemming indien redelijkerwijs valt aan te nemen dat het bouwwerk uitsluitend of mede zal worden gebruikt voor andere doeleinden dan die waarin de bestemming voorziet. In casu heeft de rechtbank ten onrechte geconcludeerd dat het college zich bij de beoordeling terecht op het standpunt heeft gesteld dat de ruimte van het rechtergedeelte van het bouwplan wordt opgericht met het oog op het gebruik dat past binnen de definitie van het begrip hypermarkt en daarmee in overeenstemming is met de op het perceel rustende bestemming 'Bedrijfsdoeleinden'.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 09-09-2015

ECLI: ECLI:NL:RVS:2015:2818

Zaaknummer: 201403992/1/A1

RECHTSPRAAK

Haarlem/omgevingsvergunning woonzorgcomplex

Belanghebbende en relativiteit.

Verweerder heeft een omgevingsvergunning verleend voor de bouw van een woon-zorgcomplex. De vergunning bestaat uit meerdere activiteiten. Omwonenden hebben beroep ingesteld tegen de omgevingsvergunning. De rechtbank beoordeelt per activiteit of eisers belanghebbende zijn. De rechtbank is van oordeel dat de belangen van geen van eisers rechtstreeks worden geraakt door de omgevingsvergunning voor zover deze is verleend voor de activiteit brandveilig gebruik omdat deze activiteit ziet op het brandveilige (interne) gebruik door bewoners, medewerkers en bezoekers van het op te richten gebouw.

Eisers zijn wel ontvankelijk voor zover het de activiteit bouwen betreft. Zij doen een beroep op het vertrouwensbeginsel door te stellen dat verweerder in de omgevingsvergunning en het verweerschrift de verwachting heeft gewekt dat het op te richten gebouw brandveilig zou zijn, maar dat uit de bij de omgevingsvergunning behorende tekeningen blijkt dat dit niet zo is omdat niet voldaan is aan de eisen uit het Bouwbesluit 2012. Het relativiteitsvereiste staat volgens eisers niet in de weg aan het invoeren van een materieel beginsel van behoorlijk bestuur als het vertrouwensbeginsel.

De rechtbank oordeelt dat de voorschriften uit het Bouwbesluit 2012 mede kunnen strekken tot bescherming van de veiligheid van bewoners van belendende woningen. In dit geval bedraagt de afstand tussen het woon-zorgcomplex en de woningen van eisers ongeveer 15 à 20 meter en ligt er een weg tussen de woningen en het woon-zorgcomplex. De door eisers ingeroepen bepalingen strekken dan ook niet ter bescherming van hun belangen. Voor zover eisers stellen dat het relativiteitsvereiste niet in de weg staat aan een beroep op het vertrouwensbeginsel, oordeelt de rechtbank als volgt.

Bij toepassing van de relativiteitseis aan formele beginselen van behoorlijk bestuur kan geen zelfstandige betekenis worden toegekend (ABRvS 18 juni 2012, ECLI:NL:RVS:2012:BX1859). De rechtbank is van oordeel dat in dit kader evenmin zelfstandige betekenis toekomt aan materiële beginselen van behoorlijk bestuur als het vertrouwensbeginsel. Een andersluidende conclusie zou de werking van de relativiteitseis naar het oordeel van de rechtbank te zeer

uithollen.

Noot van de redactie: Op 12 augustus 2015 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak de staatsraad advocaat-generaal gevraagd of in het bestuursrecht een correctie op het relativiteitsvereiste zou moeten gelden, net zoals in het civiele recht de zogenoemde correctie Langemeijer geldt. Deze vraag komt geregeld op in zaken waarbij een concurrent tegen een besluit in beroep komt. De staatsraad advocaat-generaal is gevraagd of een concurrent met een beroep op bijvoorbeeld het gelijkheids- of het rechtzekerheidsbeginsel kan bereiken dat de bestuursrechter een besluit toch toetst aan een norm die strikt genomen niet zijn belangen beoogt te beschermen. Ook vraagt de Afdeling bestuursrechtspraak wat een concurrent in zo'n geval zou moeten aanvoeren en aannemelijk moet maken om te bereiken dat de bestuursrechter een besluit toch aan die norm toetst.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 24-08-2015

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2015:7093

Zaaknummer: AWB - 15 _ 1746

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 aanhef onderdeel a Wabo, 2.1 lid 1 aanhef onderdeel b Wabo, 2.1 lid 1 aanhef onderdeel c Wabo, 2.2 lid aanhef onderdeel g Wabo, 8:69a Awb en 1.2 lid 1 Awb

RECHTSPRAAK

Gemert-Bakel/planschade

Ouderdom Uitbreidingsplan stuit niet de voorzienbaarheid.

Casus

Appellant voert aan dat hem geen risicoaanvaarding kan worden tegengeworpen, gelet op de ouderdom van het Uitbreidingsplan ten tijde van de aankoop. Met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid kon destijds worden uitgesloten dat de maximale invulling van het Uitbreidingsplan uit 1952 nog zou worden gerealiseerd, aldus appellant.

Rechtsvraag

Is de ouderdom van het plan relevant voor de voorzienbaarheid?

Uitspraak

Anders dan appellant betoogt heeft de rechtbank met juistheid overwogen dat de ouderdom van het Uitbreidingsplan ten tijde van de aankoop van de woning onverlet laat dat het college bevoegd en in geval van een aanvraag voor een bouw- of omgevingsvergunning ook verplicht was alsnog gebruik te maken van de maximale invulling van het Uitbreidingsplan. Een uitbreiding van de feitelijk aanwezige bebouwing kon dan ook niet reeds vanwege de ouderdom van het Uitbreidingsplan met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid worden uitgesloten. Nu het Uitbreidingsplan voorzag in massievere en hogere bebouwing dan het nieuwe bestemmingsplan, heeft de rechtbank terecht geoordeeld dat het college, in navolging van het advies van Van Montfoort, zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de planologische ontwikkeling ten tijde van de aankoop van de woning voorzienbaar was.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 26-08-2015

ECLI: ECLI:NL:RVS:2015:2680

Zaaknummer: 201409532/1/A2

Wetsartikelen: 6.1 Wro en 6.3 Wro